

Bayer Zsolt: Tanács az anyyainak

2022 december 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A többit elvégzi majd a karácsony. Talán.

Talán soha nem voltunk még annyira rászorulva a megváltásra, mint most. Nehezebb volt már. Sokkal nehezebb.

Nagyobb nyomor, nagyobb iszony, több betegség, járvány, pusztulás, vigyorgó halál, több háború, rabszolgaság, kilátástalanság, szenvedés, földhözragadság, ostobaság, sötétség, piszok, patkány, pestis, elnyomás, rothadás, b?z, „egyke és sivár b?n”, mindenb?l volt már több.

Csak ürességb?l nem volt több soha. Üres minden. A lélek és a szív a legüresebb. Mert nincsen már semmi, ami biztos. Ami kapaszkodó.

Nincsen már Isten. Nem halt meg, ó dehogya! Mi tagadtuk meg. Mint a haldokló nagypapát, aki hajdan a család körében búcsúzott el mindent?l, de ma betesszük az elfekv?be.

Mert halál sincsen többé. Mert nem akarunk tudomást venni róla. Mert öregség sincsen többé, méltóságos, emberi, helyette ráncfelvarrás, m?mell és kitömött száj. Az van.

Nincsen többé jó és nincsen rossz. Ahogy igazi b?n sincsen, mert mindegyik b?n meg van magyarázva. Az ember nem felel?s immáron semmiért, leginkább önmagáért nem, mindenki a körülmények áldozata.

Júdás ma nem köti föl magát, hanem elmegy a csoportos foglalkozásra.

– Szervusztok, Júdás vagyok, áruló.

– Szervusz Júdás, mi is...

És büszke h?sként jön ki onnan.

Nincs többé n? és nincs többé férfi. Százezer esztend?k bizonyosságát húztuk le a genderfluid csatornába és gügyögünk hozzá. Valamit a toleranciáról. Hiszen ma minden tolerálandó, csak a normális nem. Az maradt b?nek egyedül.

Nincs többé „gondra bátor, okos férfi”, ki védi „menthetlen honát”. Ez toxikus maszkulinitás. És nincsen többé haza, otthon és család. A haza b?n, az otthon sivár, a család szivárvány.

A nemzet? ?rület, eltakarítandó.

És nincsen többé kiváló és nincsen alávaló, nincsen mindenki által elismert nagyszer?ség és teljesítmény, a semmi ágán már csak a középszer ül, és a kiirthatatlan lumpenproli öntudat. Nincsen határa többé semminek, se országnak, se a szívfacsaró butaságnak. Azért üres minden szív és minden lélek, hogy a semmi annyira ne fájjon. De karácsony van még. Persze vásári komédiát csináltunk abból is, de azért még van.

Megváltó születik.

Nem figyel rá senki sem, de ? makacsul, csak azért is megszületik. Holott – látszólag – ez teljesen felesleges.

Mert ha ma teljes és megcáfolhatatlan, letagadhatatlan, félreérthetetlen bizonyosságot tenne az Úristen, ha megjelenne itt, a körúton, feltámasztaná és maga köré gy?jtené halottainkat, jóllakatna egy kenyérral ezer embert, és átsétálna a vízen Pestr?l Budára, akkor a jogvéd?k feljelenének, mert indokolatlanul akadályozta a forgalmat csúcsid?ben, a halottak nem tettek nyilatkozatot, hogy szeretnének-e feltámadni, a jóllakottakon kívül további ezer ember is jól szeretne lakni, a vízen járás pedig szennyezi az amúgy is szennyezett Dunát.

És a Megváltó mégis megszületik, újra és újra.

Megszületik most is. A legenda nincs oda. És csak az a gyermek nem ostoba, ki csügg anyja szerelmén, saját

gyermekai szerelmén, ki tudja pontosan, hogy fiú-e vagy lány, s akinek van hazája.

?k, a maradék kevesek, tudják még, hogy Megváltó születik. De a Megváltó nem érettük jön e világra. Hanem az üresek, a sivárak, a semmilyenek miatt. Azokért éppen, akik nem is tudnak róla, s akiknek sem ?, sem a megváltás nem jelent már semmit sem.

Mennyb?l az angyal, töltsd meg üres szívüket és lelküket valamivel.

Bármivel. De talán – nem adhatok én tanácsot – leginkább bizonyossággal. Hogy vannak egyértelm?, megfellebbezhetetlen, örök dolgok. Nemzetek, hazák, otthonok, családok, férfiak és n?k. S hogy a csodák nem a pillanatokban vannak, hanem az örökkévalóságban, súgd a fülükbe angyal, hogy „mélységes mély a múltnak kútja”.

A többit elvégzi majd a karácsonyj. Talán.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló